

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obdo/65/2015
Identifikačné číslo spisu:	6112215614
Dátum vydania rozhodnutia:	27.10.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Beáta Miničová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6112215614.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Ing. Ján Plesník - XANTO, Stavby, rekonštrukcie, design, s miestom podnikania A. Hlinu 2568/33, 960 01 Zvolen, IČO: 33 304 904, proti žalovanému: COMIT s.r.o., so sídlom Továrenská 2, 976 31 Vlkánová, IČO: 36 046 299, zastúpenému JUDr. Ivanom Hegerom, advokátom, so sídlom AK Na Troskách 3, 974 01 Banská Bystrica, v konaní o neúčinnosť právneho úkonu, o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 04. júna 2015, č. k. 43Cob/153/2015-692, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalovaného o d m i e t a .
- II. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Banská Bystrica uznesením z 27. 02. 2015, č. k. 63Cb/107/2012-650, návrh žalobcu na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým navrhol zakázať žalovanému nakladať s nehnuteľnosťou zapísanou na LV č. XXXX ako pozemok parc. reg. C, evidovanej na katastrálnej mape parc. č. XXXX/X orná pôda o výmere 51.181 m², vedenej Okresným úradom Banská Bystrica, katastrálny odbor pre k.ú. X., najmä túto nehnuteľnosť predat', zameniť, darovať, vložiť do obchodnej spoločnosti alebo družstva, založiť, zriadiť k nej vecné bremená, či zabezpečovací prevod vlastníckeho práva, dať do nájmu na dobu dlhšiu ako 5 rokov, dať do výpožičky na dobu dlhšiu ako 5 rokov a dať do nájmu s právom kúpy prenajatej veci, zamietol.

2. V dôvodoch rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca svoj návrh na vydanie predbežného opatrenia dôvodil tým, že prevodom vyššie uvedených nehnuteľností žalovaným na tretiu osobu by nemuselo byť uspokojené jeho právo, ktoré mu bolo priznané právoplatným rozhodnutím Okresného súdu Banská Bystrica voči spoločnosti SKK GROUP IZOPAN s.r.o., ktorá je nemajetná a ktoré nie je možné v exekučnom konaní vymôcť. Súd prvej inštancie mal v konaní osvedčené, že žalovaný má majetok vo výrazne vyššej hodnote, ako je hodnota prípadnej pohľadávky žalobcu, o čom svedčia predložené listy vlastníctva, spolu s vyjadreniami realitnej kancelárie W. a má aj pravidelný mesačný príjem z nehnuteľností viac ako 20 000 eur, preto obavu žalobcu nepovažoval za dôvodnú.

3. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, na odvolanie žalobcu, napadnutým uznesením zo dňa 04. 06. 2015, č. k. 43Cob/153/2015-692 uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica z 27. 02. 2015, č. k. 63Cb/107/2012-650 zmenil tak, že žalovanému zakázal nakladať s nehnuteľnosťou zapísanou na LV č. XXXX ako pozemok parc. reg. C, evidovanej na katastrálnej mape parc. č. XXXX/X orná pôda o výmere 51.181 m², vedenej Okresným úradom Banská Bystrica, katastrálny odbor pre k.ú. X., najmä túto nehnuteľnosť predať, zameniť, darovať, vložiť do obchodnej spoločnosti alebo družstva, založiť, zriadiť k nej vecné bremená, či zabezpečovací prevod vlastníckeho práva, dať do nájmu na dobu dlhšiu ako 5 rokov, dať do výpožičky na dobu dlhšiu ako 5 rokov a dať do nájmu s právom kúpy prenajatej veci.

4. Odvolací súd v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že žalobca dostatočne osvedčil, že jeho obava o výkon súdneho rozhodnutia, ktorý môže byť ohrozený je dôvodná, pretože zo správania sa žalovaného nesporne vyplýva, že svoj nehnuteľný majetok mieni znížiť, keďže ho ponúka na predaj cez realitnú kanceláriu, čo sám potvrdil. Takéto konanie žalovaného podľa odvolacieho súdu nesporne negatívne ovplyvní jeho majetkové pomery, v dôsledku čoho existuje dôvodná obava, že výkon súdneho rozhodnutia, ktorým okresný súd priznal žalobcovi právo na zaplatenie sumy 41 068,57 eur s príslušenstvom voči dlžníkovi, by v prípade úspechu žalobcu v prejednávanej veci mohol byť ohrozený.

5. Krajský súd v Banskej Bystrici bol preto toho právneho názoru, že bez predbežného opatrenia by mohol byť prípadne budúci výkon rozhodnutia ohrozený, keďže nebezpečenstvo zmarenia výkonu rozhodnutia výmazom plomby z LV č. XXXX nepominulo, je reálne a bezprostredne hrozí, čo žalobca vierohodným spôsobom osvedčil. Nariadením predbežného opatrenia bude preto podľa odvolacieho súdu poskytnutá ochrana tomu, kto o nariadenie predbežného opatrenia žiada, pritom sa jedná o opatrenie dočasné, trvanie ktorého je obmedzené len do právoplatného skončenia konania o veci samej. Odvolací súd zdôraznil, že predbežným opatrením nie je prejednaný konečný výsledok sporu, ale sa ním zabezpečuje len to, aby konečné rozhodnutie mohlo mať vôbec reálny význam.

6. Proti napadnutému uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že v konaní mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Podľa žalovaného je ďalej konanie postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

7. Dovolateľ uviedol, že dňa 29. 01. 2015 podal žalobca na Okresnom súde Banská Bystrica v totožnom a stále prebiehajúcim súdnom konaní opäť návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa opätovne domáhal, aby súd zakázal žalovanému nakladať s nehnuteľnosťami v jeho majetku. Žalobca odôvodnil návrh na nariadenie predbežného opatrenia rovnakými skutočnosťami, aké uviedol vo svojom prvom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 21. 06. 2012, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté. Žalobca ďalej zopakoval svoju obavu o zmarenie účelu súdneho konania o odporovacej žalobe v prípade, ak by žalovaný nehnuteľnosti v jeho majetku previedol na tretiu osobu. Žalobca ďalej uviedol, že na LV č. XXXX. a LV č. XXX bola zapísaná na jeho žiadosť poznámka o prebiehajúcim súdnom konaní a žalovaný požiadal o jej výmaz katastrálny odbor Okresného úradu Banská Bystrica, ktorý jeho návrhu s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 12. 12. 2012, číslo konania 7S/50/2012 vyhovel. Dovolateľ má preto za to, že súd porušil zásadu „res iudicata“ keď rozhodol o totožnom návrhu žalobcu odôvodnenom rovnakými skutkovými okolnosťami.

8. Žalovaný dodal, že v tomto prípade muselo byť súdu známe, že o predbežnom opatrení sa už v tejto veci raz, a to najmä s ohľadom na tú skutočnosť, že o prvotne podanom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 21. 06. 2012 rozhodoval senát Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorého predsedníčkou bola JUDr. Eva Kmeťová. Práve senát Krajského súdu v Banskej Bystrici vedený predsedníčkou senátu JUDr. Evou Kmeťovou vydal dňa 10. 10. 2012 uznesenie, ktorým návrh žalobcu na nariadenie predbežného opatrenia definitívne zamietol.

9. Žalovaný ďalej namieta, že postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici pri rozhodovaní o nariadení predbežného opatrenia došlo k porušeniu procesnej zásady tzv. neúplného apelačného princípu vyjadrenej v ust. § 205a O. s. p., čím došlo k tzv. inej vade konania. Podľa dovolateľa, žalobca v

odvolaní doplnil dôvody odôvodňujúce nariadenie predbežného opatrenia a začal uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, že žalovaný robí úkony k scudzeniu nehnuteľností, čo je zrejmé z inzercie z realitného portálu A.. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia podľa žalovaného vyplýva, že súd na nové skutočnosti a dôkazy uvedené žalobcom v odvolaní prihliadal a zaoberal sa s nimi, boli pre jeho rozhodnutie podstatné a založil na nich svoje rozhodnutie, čím podľa žalovaného odvolací súd postupoval protizákonne a porušil tým zásadu rovnosti účastníkov konania.

10. Žalovaný zdôraznil, že inzeruje predaj dotknutých nehnuteľností už viac ako tri roky, a to prostredníctvom viacerých realitných kancelárií. K preukázaniu týchto tvrdení predložil žalovaný emailovú komunikáciu s realitnými kancelárkami a potvrdenie realitnej kancelárie G., že žalovaný inzeruje predmetné nehnuteľnosti od začiatku roka 2012. Uvedené informácie sa preto mohli dostať do dispozície žalobcu už oveľa skôr, ako pri spísaní odvolania. Tým, že Krajský súd v Banskej Bystrici na nové tvrdenia žalobcu prihliadal, podľa žalovaného porušil tzv. neúplný apelačný princíp.

11. Žalovaný ďalej namieta, že postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici, bol pri vydávaní uznesenia zo dňa 04. 06. 2015, č. k. 43Cob/153/2015-692, ktorým Krajský súd v Banskej Bystrici zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie, porušený zákon a žalovanému ako účastníkovi konania bola postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici odňatá možnosť konať pred súdom. K odňatiu možnosti konať pred súdom došlo tým, že z napadnutého uznesenia nebolo možné zistiť, či sa s právnym názorom uvedeným vo výroku súdneho rozhodnutia stotožnili všetci členovia senátu, alebo existuje i odlišný právny názor, nakoľko napadnuté uznesenie neobsahuje výsledok hlasovania jednotlivých členov senátu.

12. Žalovaný v závere dovolania poznamenal, že k porušeniu jeho práva na spravodlivý súdny proces došlo aj vydaním expresného rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici. Podľa žalovaného je nepravdepodobné, že krajský súd sa s ohľadom na zaťaženosť súdov a priebežné vybavovanie súdnej agendy podľa napadnutých vecí, sa mohol v priebehu dvoch dní oboznámiť detailne so spisovým materiálom v tejto veci, navyše v senátnom zložení. Pre porovnanie žalovaný uviedol, že o odvolaní proti skoršiemu uzneseniu o predbežnom opatrení rozhodoval súd približne dva mesiace.

13. Preto žalovaný navrhuje napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Žalovaný si uplatnil náhradu trov dovolacieho konania.

14. Žalobca vo svojom vyjadrení k podanému dovolaniu uviedol, že odvolací súd rozhodol správne a na základe dostatočne zisteného skutkového stavu. Preto žalobca žiada, aby dovolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu potvrdil.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas žalovaný zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

16. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 01. 07. 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované), a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O. s. p.

17. Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

18. Podľa § 239 ods. 1 O. s. p. dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak: a) odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b) odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev (§ 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.) na zaujatie

stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

19. Podľa § 239 ods. 2 písm. a/ O. s. p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak: a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) ide o uznesenie o priznaní (nepriznaní) účinkov cudziemu rozhodnutiu na území Slovenskej republiky.

20. Podľa § 239 ods. 3 O. s. p., ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, súdnych poplatkoch, oslobodení od súdnych poplatkov, prerušení alebo neprerušení konania, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákomom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

21. Keďže dovolaním bolo napadnuté uznesenie o predbežnom opatrení, v zmysle § 239 O. s. p., nie je prípustné.

22. Dovolací súd sa neobmedzil iba na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O. s. p., ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné i podľa § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O. s. p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou z uvedených procesných väd (ide o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, odňatia možnosti účastníka konať pred súdom a rozhodovanie vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát).

23. Žalovaný procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až c/, e/, g/ O. s. p. netvrdil a existencia týchto väd nevyšla v dovolacom konaní najavo.

24. S prihliadnutím na obsah dovolania sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zameral na to, či sa v konaní vyskytli vady podľa § 237 ods. 1 písm. d/ a písm. f/ O. s. p., tak ako to tvrdí vo svojom dovolaní žalovaný.

25. Dovolateľ v dovolaní namieta, že krajský súd porušil zásadu „res iudicatae“, keď rozhodol o totožnom návrhu žalobcu odôvodnenom rovnakými skutkovými okolnosťami, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté (§ 237 ods. 1 písm. d/ O. s. p.).

26. Prekážka „rei iudicatae“ nastáva momentom právoplatnosti rozhodnutia. Len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže byť v rozsahu záväznosti výroku rozhodnutia „táto vec“ prejednávaná znova. To však platí len potiaľ, pokiaľ je daná „totožnosť vecí“. Za tú istú vec v zmysle § 159 ods. 3 O. s. p. treba v novom konaní považovať ten istý nárok, o ktorom sa už prv právoplatne rozhodlo, ak sa opiera o ten istý právny dôvod vyplývajúci z totožného skutkového stavu. Totožnosť predmetu konania je daná vtedy, keď ten istý nárok alebo stav vymedzený petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, na základe ktorých bol uplatnený, t. j. o nárok založený na rovnakom právnom dôvode a vyplývajúci z rovnakých skutkových okolností. Pre posúdenie, či je daná prekážka právoplatne rozhodnutej veci, nie je významné, ako bol skutok, ktorý bol predmetom konania, posúdený po právnej stránke. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, keď bol skutok súdom posúdený po právnej stránke nesprávne alebo neúplne.

27. Dovolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ ale po vydaní uznesenia zamietajúceho návrh na

nariadenie predbežného opatrenia dôjde k zmene pomerov (k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie), nezakladá už právoplatné rozhodnutie zamietajúce návrh na nariadenie predbežného opatrenia prekážku veci rozhodnutej (§ 159 ods. 3 O. s. p.) a súd môže rozhodnúť o novom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, i keby prípadne išlo o návrh tej istej strany sporu s petítom identickým, ako bol petit návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, ktorý bol skôr (pred zmenou pomerov) právoplatne zamietnutý uznesením súdu.

28. V danom prípade, súd rozhodoval o novom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia s petítom identickým, ako bol petit návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, ktorý bol skôr podaný rovnakou stranou sporu. K zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie došlo vo výmaze poznámky a vyznačení plomby na LV č. XXXX, svedčiacej o zmene práva k nehnuteľnostiam vkladom. Z uvedeného je zrejmé, že skoršie uznesenie, ktorým súd zamietol návrh na nariadenie predbežného opatrenia, nevytvorilo prekážku veci právoplatne rozsúdenej (§ 159 ods. 3 O. s. p. v spojení s § 167 ods. 1 O. s. p.), v dôsledku čoho súd mohol ten istý návrh znovu prejednávať. Táto námietka dovolateľa preto dôvodná nie je.

29. Zároveň dovolací súd dodáva, že ani námietka žalovaného uvedená k vydaniu expresného rozhodnutia odvolacím súdom nie je opodstatnená. O novom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia rozhodoval rovnaký senát odvolacieho súdu, ktorý senát rozhodoval o skoršom návrhu, z čoho vyplýva, že bol tento senát s prejednávanou vecou už oboznámený a zameral sa len na zmenu skutkových okolností, ktoré boli pre nové rozhodnutie významné. Je nepochybné, že promptné vydanie rozhodnutia o nariadení predbežného opatrenia je dané potrebou dočasného odstránenia rizika budúceho výkonu rozhodnutia, ktoré je ohrozené.

30. Dovolateľ v dovolaní ďalej namieta, že krajský súd mu odňal možnosť konať pred súdom podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.

31. Vadou konania, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. je taký závadný procesný postup, ktorým sa účastníkovi konania znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Ustanovenie § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. odňatie možnosti konať pred súdom výslovne dáva do súvislosti s faktickou činnosťou súdu a nie s jeho právnym hodnotením zaujatým v napadnutom rozhodnutí. Napríklad môže ísť o právo podať, predniesť (doplniť) svoje návrhy, právo označiť navrhované dôkazné prostriedky, právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k vykonaným dôkazom, právo zhrnúť na záver pojednávania svoje návrhy a vyjadriť sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci.

32. K odňatiu možnosti konať pred súdom podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. podľa žalovaného došlo tým, že z napadnutého uznesenia nebolo možné zistiť, či sa s právnym názorom uvedeným vo výroku súdneho rozhodnutia stotožnili všetci členovia senátu alebo existuje i odlišný právny názor, nakoľko napadnuté uznesenie neobsahuje výsledok hlasovania jednotlivých členov senátu.

33. Podľa § 3 ods. 9, posledná veta, zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. 05. 2011, v každom rozhodnutí senátu musí byť uvedený výsledok hlasovania, a to uvedením pomeru hlasov. Zákon bližšie neuvádza akým spôsobom má byť tento pomer v rozhodnutí uvedený. V danom prípade sa v záhlaví napadnutého uznesenia uvádza, že rozhodnutie bolo prijaté jednohlasne, z čoho je zrejmé, že výsledok hlasovania bol prijatý všetkými členmi trojčlenného senátu, teda v pomere 3 : 0. Táto námietka žalovaného je preto neopodstatnená.

34. Zo spisu preto nevyplýva, že by sa súd prvej inštancie a odvolací súd v prejednáwanej veci dopustili porušenia procesných oprávnení žalovaného. Z tohto dôvodu dospel dovolací súd k záveru, že v posudzovanej veci postup súdov nemal za následok výskyt väd podľa § 237 ods. 1 písm. d/ a písm. f/ O. s. p.

35. Námietky žalovaného, ktorými vytýka súdu existenciu tzv. inej vady, treba považovať za dovolacie

dôvody podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p., ktoré však sami o sebe prípustnosť dovolania nezakladajú. Skutočnosť, že by konanie bolo postihnuté tzv. inou vadou, môže byť len odôvodnením dovolania za predpokladu, ak je toto prípustné, nie však dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O. s. p.

36. So zreteľom na vyššie uvedené preto dovolací súd dovolanie žalovaného proti napadnutému uzneseniu odvolacieho súdu podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať dôvodnosťou dovolania.

37. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

38. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3 : 0 (ust. § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. 05. 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.